

शीत् अक्षयिष्ठ । चक्षाय चक्षणे । अदित् क्षणित्वा
क्षत्वा । क्षतिः क्षतः । क्षणः । नान्तत्वमतेऽपि रूपं
तल्यम् विचि क्षन् इति भेदः ।

क्षया पु० क्षणोति दु खं क्षण-अच् । १ उत्सवे २ सूर्द्धात्तक
कालस्य द्वादशांशे त्रिंशत्कलाहमे कालांशभेदे अमरः
३ प्रशस्त हूत्ते दीपिका ध्रुवस्तुचरवर्गे वाजिहस्ता
सभेतेः क्षणसुदयमथेषां सत्तु केन्द्रस्थितेषु” नाडीइया
त्मके षष्ठ्यूर्द्धमे कालांशे सि० शि० तद्वाक्यं १७८८ पृष्ठं
दर्शितम् । ५ निमेषक्रियावच्छेदकालस्य चतुर्थभागे
शब्दचि० तादृशार्थभ्रमप्रायेण “क्षणादिः स्यादुपाधितः”
भाषा० व्या० सुक्तावलीवाक्यं तच्च कालशब्दे १६८५ पृ०
दर्शितम् । ६ निर्व्यापारस्थितौ अमरः ७ अत्रसरे ८ मध्ये
९ परार्थीनतायां हेमच० । तत्र उत्सवकालभेदयोः “क्षयं
क्षयोत्क्षिप्रगजेन्द्रकक्षिना” भावः । उत्सवे “सार्ह-
स्थप्रक्षिप्तं त्वेकं शूद्रस्य क्षणमाचरेत्” उ० त० ब्रह्मपु० ।
“क्षणमुतस्रवम्” उ० त० रघु० । कालांशे “कु नु मां क्षणभि-
क्षसौ हृदः” स्थिताः क्षणं पक्ष्मसु ताडिताधराः” कुमा०
एवसरे “स्थानं नास्ति क्षणोनास्ति नास्ति पार्थिविता
वरः । तेन नारद ! नारीणां सतीत्वमुपजायते”
“दोयते स्म शयितुं शयनीये न क्षयः क्षणदयाऽपि
बध्नीयः” भाषः । अत्र क्षणदयापि न क्षणो दत्तइति
उत्सवार्थत्वेन विरोधस्य कालविशेषार्थत्वेन परिहारात्
विरोधाभासः । “नीता रात्रिः क्षणइव मया शार्द्ध-
मिच्छारतैर्या” मेकः

क्षयक्षया अव्य० बा० प्रकारे-द्वित्वम् । क्षणमात्रे त्रिका०
क्षयातु पु० क्षण-भावे बा० अल । क्षते विदरणादौ हेम०
क्षयाद् पु० क्षयं यात्वादिभ्रूत्तं उल्लसं वा ददाति दा-क ।
१ सौहृत्तिके गणके भेदि० २ जले न० हेम० । श्राव्ती षष्ठि-
द्रायाञ्च स्त्री अमरः “क्षणादापायशशाङ्कदर्शनः” रघुः “न
क्षयः क्षणदयापि बध्नीयः” भाषः

क्षयादाकार पु० क्षणदां करोति हेतौ ट । निशाचरे चन्द्रे
“आरुहा नार्यः क्षणदःक्षु यत्” भाषः

क्षयादाचर पु० स्त्री क्षणदायां चरति चर-ट । निशाचरे
राक्षसे “स्नान्विता धम्मराजेन प्रसेदुः क्षणदाचराः” भा०
व० ५५ अ० । “सालुल्लवः प्रभुरपि क्षणदाचरणाम्”
रघुः । स्त्रियं जातित्वात् ङीष् । २ निशाचरे खगादौ
त्रि० स्त्रियां ङीष् ।

क्षयादान्ध्र न० क्षणदायासान्ध्रम् । रात्रिकाण्ये । “नो

तोजं सैन्धवं क्षणां रेणुकाञ्चापि प्रेषयेत् । अजमूतैश्च
ता वर्त्यः क्षणदान्ध्रान्जने हिताः” सुश्रुतः

क्षयाद्युति स्त्री क्षणं द्युतिरस्याः । क्षणप्रभायां विद्युति ।
क्षयान न० क्षण-भावे ल्युट् । बधे हनने अमरः

क्षयानिःश्वास पुंस्त्री० क्षणात् स्रुचूर्त्त निःश्वासोऽस्य ।
शिशुमारो (शोशक) शब्दरत्नांस्त्रियां जातित्वात् ङीष् ।
क्षयप्रभा स्त्री क्षणं प्रभाऽस्याः । विद्युति चञ्चलायाम् अमरः
क्षयभङ्ग पु० क्षणात्परः भङ्गः ५ त० । सर्व्यं भावानां
क्षयकत्वे क्षयनश्चरत्वे । स च सर्व्य० द० दर्शितोयथा ।

“तत्र क्षणिकत्वं नीलादिक्षयानां सत्त्वेनानुमातव्यं
यत् सत् तत् क्षणिकं यथा जलधरपटलं सन्तश्चाभी भावः
इति । न च यमसिद्धो हेतुः अर्थक्रियाकारित्वलक्षण
सत्त्वस्य नीलादिक्षयानां प्रत्यक्षसङ्गत्वात् व्यापकव्याप्यत्वात्
व्याप्यव्याप्यत्विन्यायेन व्यापकक्रमाक्रमव्याप्यत्वात् क्षणिकात्
सत्त्वव्याप्यत्वेः सिद्धत्वाच्च । तच्चार्थक्रियाकारित्वं क्रमा-
क्रमाभ्यां व्याप्यं न च क्रमाक्रमव्याप्यमन्यः प्रकारः
समस्ति “परस्परविरधे हि न प्रकारान्तरस्थितिः । नैक-
तापि विरुद्धानास्तिस्रात्विरोधतः” इति न्यायेन व्याघात-
स्योद्धृत्त्वात् । तौ च क्रमाक्रमौ स्यायिनः सकाशाद्या-
वर्त्तमानौ अर्थक्रियामपि व्यावर्त्तयन्तौ क्षणिकत्वपक्ष एव
सत्त्वं व्यवस्थापयत इति सिद्धम् । नन्वक्षयणकार्यक्रि-
याकारित्वं किं न स्यात् ? इति चेत् तदुक्तं विकल्पासङ्-
त्वात् तथा हि वर्त्तमानार्थक्रियाकरणकाले अतीताना-
गतयोः किमर्थक्रिययोः स्यायिनः सामर्थ्यमस्ति ? न
वा ? आद्ये तयोरनिराकरणप्रसङ्गः समर्थस्य क्षेपा-
योगात् यत् यदा यत्करणसमर्थं तत् तदा तत्करोत्येव
यथा सामर्थ्यी स्वकार्यं समर्थसायं भाव इति प्रसङ्गानु-
मानाच्च । द्विवीयेऽपि कदापि न कृत्यात् सामर्थ्यभावा-
नुबन्धित्वादर्थक्रियाकारित्वस्य, यत् यदा यच्च करोति तत्
तदा तत्सामर्थ्यं यथा शिलाशकलमङ्कुरे, न चैवं
वर्त्तमानार्थक्रियाकरणकाले वृत्तवर्त्तप्रमाणे अर्थक्रिये
करोतीति तद्विपर्ययाच्च । ननु क्लृप्तत्वहकारिणाभात्
स्यायिनः अतीतानागतयोः क्रमेण क्रमणमुपपद्यते इति
चेत् तत्रेदं भवान् पृष्टो स्यादक्षयं, सङ्कारिणः किं
भावस्योपकुर्वन्ति ? न वा ? नो चेत् नापेक्षणीयास्तौ अ-
किञ्चित्कुर्वन्तं तेषां तादाय्ययोगात् । उपकारकत्वपक्षे
सोऽयमुपकारः किं भावाद्भिद्यते ? न वा ? । भेदपक्षे
आगन्तुकस्यैव तस्य कारणत्वं स्यात् न भावस्याक्षयिकस्य